

Szegedi Ítéltábla
Bhar.II.202/2013/10.

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2013. november 21. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság** 2013. április 3. napján kihirdetett **1.Bf.45/2012/7.** számú ítéletének I. rendű vádlottra vonatkozó részét

m e g v á l t o z t a t j a :

I. rendű vádlott cselekményeit **folytatólagosan elkövetett költségvetési csalás büntettének** [Btk. 396.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat] és **hamis magánokirat felhasználása vétségének** (Btk. 345. §) **minősíti.**

Az I. rendű vádlottat a számvitel rendjének megsértése büntette **[Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.**

Egyebekben a másodfokú ítéletnek I. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott neve helyesen (vádlott neve helyesen).

Az I. rendű vádlottal szemben a szabadságvesztést **kiszabottnak** tekinti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata: **börtön.**

A **szabadságvesztés** végrehajtását tekinti próbaidőre felfüggesztettnek.

A szabadságvesztés végrehajtása elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Kecskeméti Városi Bíróság I. r. vádlott bűnösségét 2 rb., ebből 1 rb. folytatólagosan

elkövetett - adócsalás büntetében [Btk. 310. § (1) bekezdés (3) bekezdés], 1. rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás vétségében [Btk. 318. § (1) és (2) bekezdés, valamint számvitel rendje megsértésének vétségében [Btk. 289. § (1) bekezdés b) pont] mondta ki.

Ezért halmazati büntetésül egy év tíz hónap börtönre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását öt év próbaidőre felfüggesztette.

Nem fellebbező vádlott-társával egyetemlegesen kötelezte 161.500,- Ft bünygyi költség megfizetésére.

A Kecskeméti Törvényszék mint másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlott tekintetében megváltoztatta és őt a számvitel rendje megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette, egyebekben az elsőfokú ítéletet az I. r. vádlottra vonatkozóan helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a I. r. vádlott és védője fellebbezett teljes körű felmentés érdekében.

A védő a fellebbezésüket írásban részletesen indokolta; kiemelten sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem foglalkozott a másodfokú eljárás során előterjesztett bizonyítékokkal, amelyekkel ő és védencc alátámaszthatták volna azt az álláspontjukat, hogy a II. r. elítélt által vezetett gazdasági társaság és az általa vezetett között tényleges gazdasági kapcsolat, tényleges szállítások, illetve egy esetben szolgáltatás (kézi rakodás) állt. A védő a harmadfokú eljárás során bizonyítási indítványt is előterjesztett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és az ügyész a fellebbezési nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó része helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alaptalanok.

* * *

Az ítéltőábla mint harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet is és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást függetlenül attól, hogy ki fellebbezett, felülbírálta abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e [Be. 387. § (1) bekezdés].

A felülbírálatot elvégezve a harmadfokú bíróság nem tapasztalt olyan, akár az első-, akár a másodfokú eljárásban vétett eljárási szabálysértést, amely a másodfokú, vagy a másod- és elsőfokú ítéletek hatályon kívül helyezéséhez vezethetett volna.

A Be. 386. § (2) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárásban bizonyítást indítványozni, új tényt állítani vagy új bizonyítékokra hivatkozni nem lehet, ezért szóba sem kerülhetett bizonyítás felvétele.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság tényállás-felderítési és indokolási kötelességének egyaránt eleget tett, megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság - lényegében - mindenben elfogadta azt az elsőfokú bíróság által megfogalmazott tényállást, amely az elsőfokú bíróság bizonyíték-mérlegelő tevékenységén alapult. A másodfokú bíróság csupán további büntetettségre vonatkozó adatokkal egészítette ki azt törvényesen, tényállása így megalapozott.

Az I. r. vádlott és a védő teljes körű felmentést célzó fellebbezése voltaképpen nem mást, mint a bizonyítékok mérlegelését támadták, azt sérelmezték, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság az I. r. vádlott ténybeli előadásával szemben a terhelő bizonyítékokat fogadta el és ezek alapján állapította meg a terhelő tényállást.

Miután a harmadfokú bíróság számára a másodfokú bíróság által megállapított tényállás az irányadó és az a már kifejtettek szerint mindenben megalapozott, így a tényállás támadásán keresztül teljes körű felmentést célzó védelmi fellebbezések értelemszerűen nem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállásból tehát helyesen következtetett a másodfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére, mint ahogy az elbíráláskor hatályos, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. tv.-nek a 2012. január 1. napjától hatályos állapotának alkalmazásával helyesen döntött a részbeni felmentésről is (1978. évi IV. tv. 289. §).

A harmadfokú felülbírálat idejére azonban hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, amelynek 2. § (1) és (2) bekezdése felvetette az elbíráláskori törvény alkalmazhatóságának kérdését.

A kérdés eldöntése érdekében a harmadfokú bíróság összevetette az elkövetéskori és az elbíráláskori büntető törvényt, amelynek során természetesen figyelmen kívül hagyta az 1978. évi IV. tv. 2012. január 1. napjától hatályos és a másodfokú bíróság által alkalmazott állapotát, tekintve, hogy az a felülbírálat, így az elbírálás szempontjából úgynevezett „köztes” törvénynek minősült volna és mint olyan nem alkalmazható.

Az újabb törvény alkalmazhatósága vizsgálata során a harmadfokú bíróság

figyelemmel volt egyszersmind a Be. 354. § (4) bekezdésében megfogalmazott súlyosítási tilalomra is, amely szerint az I. r. vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában büntetését súlyosítani nem lehet. Erre, valamint a feltételes szabadságra vonatkozó nyilvánvalóan enyhébb szabályozásra tekintettel megállapította a harmadfokú bíróság, hogy az elbíráláskor hatályos büntető törvény szerinti minősítés ugyan súlyosabb büntetés kiszabását teszi általában és *elméletileg* lehetővé az I. r. vádlott esetében, azonban a *konkrét ügyben* a súlyosítási tilalom miatt ez nem érvényesülhet, így kizárólag az enyhébb szabályok vehetők és veendők figyelembe, a súlyosabbak figyelmen kívül hagyása mellett. Összességében tehát a 2012. évi C. tv. alkalmazása az I. r. vádlott számára kedvezőbb elbírálást tett lehetővé.

Ennek megfelelően a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, cselekményeit azonosan folytatólagosan elkövetett költségvetési csalás büntettének [Btk. 396. § (1) bekezdés (4) bekezdés b) pont, második fordulat] és hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítette.

A vagyon elleni bűncselekmények most már egységesen minősülnek, tekintve a költségvetési csalás törvényi tényállását, mely szerint bármilyen, a költségvetést sértő magatartás - függetlenül az adóalanyiságtól vagy annak hiányától - közönséges bűncselekményt valósít meg. Ehhez képest az ítéletábra - mint a hatályos törvénnyel össze nem egyeztethető - a Legfelsőbb Bíróság (a jelenben: Kúria) idevágó, 1/2006 BJE jogegységi határozatát nem alkalmazhatta.

(Itt jegyzi meg az ítéletábra, hogy a csalás vétségeként elbírált cselekményt tévesen minősítette a másodfokú bíróság folytatólagosan elkövetettnek, hiszen csak egyszeri elkövetést állapított meg, és a folytatólagosság egyik törvényi feltétele az ugyanolyan bűncselekmény többszöri elkövetése, másrészt bár az I.r. vádlott az ugyanolyan illetve hasonló bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekedett, a csalást mégsem minősítette egyben üzletszerűen elkövetettnek is.)

Az ítéletábra a 2012. évi C. törvény alkalmazása folytán most már a Btk. 403. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő számvitel rendjének megsértése büntette miatt emelt vád alól tekintette felmentettnek az I. r. vádlottat.

Az I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott szabadságvesztés egyáltalán nem súlyos, inkább enyhe az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához képest. Ezt azonban a már hivatkozott súlyosítási tilalom folytán csupán megállapítani lehetett, a büntetés enyhítése pedig emiatt szóba sem kerülhetett.

Egyebekben a másodfokú bíróság egyéb rendelkezései mindenben törvényesek voltak, ezért ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 371. §-a (1) bekezdése

alapján az ítélőtábla helybenhagyta azzal, hogy megállapította az I. r. vádlott teljes nevét.

A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének rendelkezéseit az alkalmazott új büntetőtörvény rendelkezéseinek megfelelően változtatta meg, így a Btk. 35. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztést kiszabottnak tekintette, annak végrehajtási fokozatát ugyanezen törvényhely és a 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben rendelte végrehajtani és a szabadságvesztés végrehajtását tekintette próbaidőre felfüggesztettnek.

Új rendelkezésként a Be. 38. § (1) bekezdés első fordulata és a (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

Szeged, 2013. november 21. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Katona Tibor s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bhar.II.202/2013/10. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.Bf.45/2012/7. számú ítéletének I. r. vádlottra vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2013. november 21. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke